

Když tvoří sám vesmír

Za známou ostravskou malířkou Sylvou Česlarovou, jejíž harmonizační obrazy často zdobí obálku našeho časopisu, jsem se chystala řadu měsíců. Moje přání se vyplnilo v březnu. Když jsem stála v její kuchyni, kde obrazy vznikají, myslela jsem na všechny naše čtenáře, kteří je tak důvěrně znají. Pak jsem si prohlédla i pokoje jejího panelákového bytu v Ostravě – Dubině, který celý proměnila v malou galerii. Kromě malování se však Sylva Česlarová věnuje také automatickému písmu.

▼ Kde se ve vás tyto schopnosti vzaly?

Od svého dědečka vím, že jeho rodiče se kdysi zabývali spiritismem, což mělo na Ostravsku tradici. Pro mě byl ale nejdůležitější dědeček, i když zemřel, když jsem byla malá. Dlouho se mi potom zdál stejný sen, že je po smrti zakletý ve stromě, konkrétně v akátu. Když jsem dospěla, cítila jsem, že mi posílá určitá vnuknutí, čímž mě připravoval na mou cestu. O některých věcech jsem si ale myslela, že to jsou jen fantazie, a nerozuměla jsem jim.

Kyvadlo mi fungovalo už v mládí, ale podobně se mi v rukou hýbaly třeba i tkaničky od bot. Díky určitému napojení jsem také byla schopná říct, jaký má kdo problém, a jak by jej měl řešit. A pak mě najednou začala silně bolet pravá ruka. Ani nevím jak, ale vzala jsem tužku a začala psát. V prvním sdělení, které mi přišlo, bylo, abych dědečka už nevolala, protože se inkarnoval v Indii. A dál tam bylo napsáno, že mi budou chodit informace od nanebevzatých mistrů. Automatické písmo ke mně tedy přišlo samo.

▼ Jaká byla vaše další cesta, která vedla k malování?

Nejdříve jsem se věnovala hlavně psaní a také občas léčení, ale vše jsem dělala jen pro své blízké a známé. Například bratr jednou spadl z kola a ukazoval mi ruku, kterou měl plnou modřin. Držela jsem ho za ni a na tom místě, kde jsem se ho dotýkala, byla druhý den kůže už pouze zažloutlá. Naplno jsem se však věnovala především svému civilnímu zaměstnání. Léta jsem pracovala za přepážkou na poště a po revoluci také v obchodě. Právě v té době jsem začala malovat. Obzvlášť na poště to bývalo složité, protože jsem vnímala energie všech lidí, kteří stáli ve frontě, a byli rozladění z čekání. Tím jsem se však naučila citěně korigovat. Často se mě lidé ptají, jestli vidím auru nebo anděly, a na to odpovídám, že když chci, tak ano. Pokud by to však

mělo být stále, člověka by to velmi rozptylovalo. Jednou jsem například jela na kole a kvůli všemu, co jsem vnímala, jsem ani neviděla na cestu. I teď, když u mě jsou andělé a cítím jejich dotyk, říkám jim, děkuji, že jste se mnou, ale teď potřebuji klid.

▲ *Malování je pro ni svátek. Nejvíce ji zaměstnávají konzultace, kdy se lidé chtějí něco dozvědět prostřednictvím automatického písma.*

▼ Jaký byl váš první obrázek?

S malováním energetických obrázků začala moje maminka, která se zabývá léčitelstvím. Já jednou dostala touhu namalovat Nejsvětější srdce Ježíšovo, a tak jsem si půjčila její barvy a zkusila to. Tento svůj první obrázek mám schovaný dodnes. Po něm začaly vznikat další a k nim ještě vždy přicházely také instrukce, s čím vším můžou lidem pomoci. Některé pojmy mi nic neříkaly, byly moc odborné a anatomický atlas jsem si kvůli tomu kupovat nechtěla, a tak jsem poprosila, aby se tvořily komplexní harmonizující obrázky bez medicínských názvů. Od té doby mi k nim přicházejí pouze určité afirmace, které je doprovázejí.

Stačí se naladit

▼ Jak vaše obrázky vznikají?

Než začnu malovat, udělám si příjemnou atmosféru. Zapálím svíčky, pustím si příjemnou hudbu a poprosím nahoru, abych namalovala harmonizační obrázek. Naladění je nejdůležitější, silovné soustředění není potřeba.

Buď maluju to, co ke mně přichází, anebo pro konkrétního člověka na zakázku. V tom případě potřebuji znát jméno a datum narození člověka, jemuž je obraz určen. Pokud ho znám, stačí se na něj jen naladit. Obrazy byly nejprve určeny jen úzkému okruhu lidí, ale pak mi bylo v roce 2001 nabídnuto uspořádat výstavu ve Frýdku-Místku. Zkusila jsem to a měla úspěch. Obrazy se líbily.

▼ Z vašich obrázků vznikají také kalendáře, záložky, karty, magnety, pohlednice...

Ano, o to se stará můj spolupracovník, který má grafické nadání. Když se tvoří kalendář, prosím, aby mi přišlo hodně inspirace, a ta je našťastí nevyčerpatelná. Stačí se zklidnit. Pouze nelze malovat večer, protože po malování mám tolik energie, že pak nemůžu usnout, a tak vždy začínám hned ráno.

Nikdy nevím, jak bude obraz vypadat, ani jaké v něm budou barvy. Když začnu, vše vzniká jakoby samo. Maluju prsty na sololit, protože plátno je při dotyku bříšek prstů drsné. Štětce používám opravdu minimálně. Desky sololitu si nejprve natru bílým podkladem, aby povrch byl co nejhladší. Základ obrazu udělám během jednoho dne a další dny obraz ještě dotvářím podle vnuknutí.

▼ Jaké máte zpětné reakce od lidí?

Rozhodně zajímavé! Například mi už několik mladých žen řeklo, že vytoužené miminko přišlo ve chvíli, když si do ložnice pořídili obraz. Jindy mě potěší, když si paní přijede zdaleka pro malé nálepky na mobilní telefon, protože má vyzkoušeno, že ji

s nimi po delším telefonování nebolí hlava. Další lidé říkají, že v domě, kde mají moje obrazy, na ně již nepůsobí negativní zóny atd. I u mě doma byl nedávno počítačový technik, který mi sdělil, že je divné, že na určitých místech v bytě není signál. Pousmála jsem se a řekla, že o tom vím. Také jsem se pobavila, když mi jedna klientka vyprávěla, že si malou kartičku s obrázkem dala na krční čakru a převázala ji šátkem, když šla na důležité soudní jednání. Jiní mi zase říkali, že si je berou na zahraniční cesty, aby se tím posílili. Ukázalo se, že harmonizačně působí nejen originály, ale i reprodukce.

▼ Mají také léčivé účinky?

Nechci to tak tvrdit, ale nějaký vliv asi mají, protože hodně žen si po svých zkušenostech malé kartičky s obrázky přikládá přímo na tělo. Také je tak používám a dál nad tím nepřemýšlím, ale věřím, že pomáhají. Doporučuji vybírat obrázky intuitivně. Někomu je vodítkem i to, co je pod nimi napsáno.

▼ Kde budete mít další výstavu?

Další výstava bude letos v září v Ostravě – Porubě a na příští rok se chystá výstava v Třinci. Za malíře v pravém slova smyslu se nepovažuji, jsem jen prostředník, a proto své dílo nazývám slovy Vesmír tvoří. Kdybyste mi řekla, abych namalovala dva stejné obrázky, neuměla bych to. Každý obraz je originál. Když si moje obrazy prohlíží můj sedmiletý vnuk – a rád je pozoroval už jako miminko – říká mi, abych ho to také naučila, jenže zatím maluje hlavně továrny, komíny a popelářské auta.

▼ Malujete každý den?

Spíš je to pro mě svátek! Nejvíc mě zaměstnávají konzultace, kdy se lidé chtějí něco dozvědět prostřednictvím automatického písma. Na malování si čas musím vyšetřit, abych nebyla rušena, a mohla si udělat příjemné prostředí a když se k němu delší dobu nedostanu, je mi až smutno. Ve volných chvílích totiž také jezdím za maminkou na venkov, kde je spousta práce na zahradě, ale pro mě je to i relaxace.

▼ Váš byt připomíná galerii. Předpokládám, že obrazy, které zde visí, jsou neprodejné...

Svoje oblíbence mám, to je pravda, i když jinak připoutaná k věcem nebývám. K prodeji těch, které visí v oby-

váku, mě opravdu málokdo přemluví, a zajímavé je, že jsou hlavně v modrých a fialových barvách. Ostatní prodejné jsou. Jedny z prvních obrazů byly právě v takových barvách a trvalo dlouho, než jsem začala malovat i oranžové nebo žluté. Ale úplně první obrazy byly ještě jiné, menší, a protože mě už provázejí tolik let a dnes už tvořím jinak, jsou také neprodejné. Jsou mými přáteli stejně jako třeba kameny a polodrahokamy, které tady mám, jak vidíte, téměř všude. Věřím, že dávají energii, čistí prostředí a také se mi líbí.

Chvalte se každý den

▼ Na jaké otázky lidé nejčastěji hledají odpověď prostřednictvím automatického písma?

Problémy jsou různorodé: vztahy, existence, duchovní růst, atd. Je vidět, že se něco mění. I v tom, že mě dnes o konzultaci žádá více mužů. Energetické obrazy je oslovují a chtějí je mít doma. Mnoho lidí je v současné době ve stresu a stále více jich užívá antidepresiva. O to víc je však třeba vše harmonizovat. Ráda sleduji, když se lidé posunou, a mnozí z nich se ke mně na konzultaci vrací.

▼ Víte, jaké vzkazy lidem při psaní předáváte?

Slyším to jako diktát, takže vím, co píšu, ale jinak to nevnímám. Pouze přitom vždycky poprosím své vyšší já, aby se spojilo s vyšším já klienta. Zvláštní představy mají lidé i o osvětlení, hlavně když mají pocit, že za osvětlením musejí cestovat

např. do Indie. Na to jim s nadsázkou říkám, že je osvětlení na místě pod žárovkou. Osvícení je přeci stav mysli a nikde venku jej nalézt nelze.

▼ Také zdůrazňujete, že je důležité chválit sebe sama. Jak konkrétně?

Podstatné je umět si udělat radost a vymezit si, co je pro nás opravdu dobré a prospěšné. Ještě důležitější je ale vědět, že když chceme něco dokázat, nesmíme o sobě pochybovat. Je dobré vidět a uvědomit si, co všechno jsme už zvládli. Většinou vidíme jen to, co udělali druzí, a sami se spíš podceňujeme. Byl to i můj případ. Měla jsem těžký život a moje lekce a zkušenosti mě naučily dívat se na život z jiného úhlu. Ostatním můžu předávat jenom to, čemu věřím a co vyzkouším sama na sobě. Kdybych si to jen někde přečetla, nestačí to, nebude to pravdivé. Dnes už vím, že z nabídky Vesmíru si každý může vzít tolik, kolik chce a potřebuje, ale také záleží, jak s tím naloží. ♦

Věra Keilová

▲ Když jsem k malířce přišla na návštěvu, v malé kuchyni právě dokončila rámování několika reprodukcí svých obrazů.